

Sygn. akt VI RCa 299/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Zofia Rutkowska

Sędziowie: SO Jolanta Piórkowska (spr.)

SR del do SO Andrzej Hinz

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego **M. D. (1)** reprezentowanego przez matkę M. D. (2)

przeciwko **L. D.**

o alimenty

na skutek apelacji małoletniego powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 2 sierpnia 2013 roku

sygn. akt III RC 442/12

1. Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że zasądzone tam alimenty ustala na kwotę 800 zł (osiemset złotych).
2. W pozostałej części apelację oddala.
3. Koszty procesu stron za instancję odwoławczą wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 299/13

UZASADNIENIE

Małoletni M. D. (1) reprezentowany przez swoją matkę M. D. (2) domagał się zasądzenia alimentów na jego rzecz od pozwanego L. D. w wysokości 2000 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu matka małoletniego podniosła, że pozwany nie uczestniczy w kosztach utrzymania syna, zaś jej dochody są znacznie niższe aniżeli jej zobowiązania. Poza małoletnim powodem ma na utrzymaniu także 15 - letnią córkę pochodzącą z jej związku małżeńskiego, zaś pozwany posiada na utrzymaniu jedynie małoletniego powoda. Koszty utrzymania małoletniego powoda oszacowała na około 1200 – 1250 złotych, przy czym kwotę tę należy podnieść o koszty szpecień dla małoletniego. Podkreśliła jednocześnie, że sytuacja majątkowa pozwanego jest znacznie lepsza

aniżeli jej, gdyż pozwany jest z zawodu geodetą i osiąga miesięczny dochód w wysokości około 7 000 zł, nadto jest właścicielem kilku nieruchomości.

Pozwany uznał powództwo do kwoty po 400 zł miesięcznie, w pozostałym zaś zakresie wniósł o jego oddalenie.

Zdaniem pozwanego konflikt między nim a przedstawicielką ustawową małoletniego jest nieistotny z punktu widzenia postępowania w przedmiocie alimentów. Podał, że po narodzinach małoletniego powoda to na nim spoczywał obowiązek utrzymania zarówno małoletniego jak i jego matki. Dodał, że zakupił on odpowiedni sprzęt i odzież stosownie do jego okresu życia, na wiele miesięcy naprzód. Zakwestionował przy tym wysokość wydatków ponoszonych na małoletniego, wskazując że na rynku dostępne są tańsze produkty o odpowiedniej jakości i nie ma potrzeby żeby matka małoletniego kupowała produkty najdroższe. Podkreślił, że był zmuszony w okresie zimowym do zaciągania pożyczek od rodziców żeby sprostać wydatkom związanym z utrzymaniem rodziny, gdyż w tym okresie nie ma zleceń, zaś jego dochód wynosi jedynie 1698 zł. W ocenie pozwanego żądana przez matkę wysokość alimentów miałyby służyć zaspokojeniu potrzeb nie tylko małoletniego powoda ale również jego matki.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem dnia 2 sierpnia 2013 roku w sprawie III RC 442/12 zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwotę 600 złotych miesięcznie tytułem alimentów, natomiast w pozostałej części powództwo oddalił.

W uzasadnieniu podał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w niewielkim zakresie. Zdaniem Sądu, dowody zgromadzone w sprawie wskazują, że pomiędzy pozwanym a przedstawicielką ustawową małoletniego powoda brak jest porozumienia w kwestiach utrzymania małoletniego M. D. (1), przy czym niewątpliwym jest również w ocenie Sądu fakt, iż obie strony przyczyniają się do zaspokojenia jego potrzeb materialnych. Powód ma obecnie niecałe 2 lata i jego potrzeby kształtują się na przeciętnym poziomie. Nie wymaga on szczególnych nakładów, jego leczenie nie łączy się ze szczególnymi kosztami, gdyż są to wydatki związane z drobnymi infekcjami występującymi powszechnie wśród dzieci. W ocenie Sądu, podawane przez matkę małoletniego koszty utrzymania powoda są znacznie zawyżone i alimenty w żądanej przez matkę małoletniego kwocie są znacznie wygórowane.

Sąd podniósł przy tym, że matka małoletniego wymaga od pozwanego ponad przeciętnego zaangażowania w utrzymanie dziecka, sama zaś nie korzysta z możliwości poprawy swojej sytuacji finansowej poprzez przeprowadzenie postępowania o podział majątku wspólnego ze swojego związku małżeńskiego.

Pozwany natomiast obecnie pozostaje bez dochodów. W okresie wcześniejszym jego dochody oscyływały na poziomie około 2000 zł miesięcznie, były więc mniejsze, niż zarobki matki małoletniego. Pozwany aktywnie poszukuje zleceń i stara się o odzyskanie źródeł przychodu.

W ocenie Sądu Rejonowego alimenty w wysokości po 600 złotych miesięcznie na rzecz małoletniego powoda przy proporcjonalnym zaangażowaniu finansowym ze strony matki oraz dalszym dobrowolnym udziale pozwanego w finansowaniu niektórych wydatków na małoletniego, pozwolą na pełne zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb. Zasądzone alimenty są również adekwatne do aktualnych możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Apelację od powyższego wyroku wniósł małoletni powód. Zażądał zmiany orzeczenia i podwyższenia alimentów do kwoty po 1400 złotych miesięcznie, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Zdaniem apelującego przedstawione przez Sąd Rejonowy wydatki na utrzymanie powoda, jakie ponosi jego matka, są zdecydowanie zaniżone, gdyż faktycznie kształtują się w granicach około 2950 złotych miesięcznie. Pozwany winien w znacznie większym zakresie partycypować w tych kosztach, gdyż ustalone przez Sąd Rejonowy alimenty, skazują małoletniego na życie w ubóstwie. Zakwestionował także podnoszoną przez Sąd możliwość korzystania z innych produktów spożywczych, gdyż dieta z jakiej korzysta powód, ustalona została w porozumieniu z pediatrą i aktualnie nie zachodzą przesłanki do jej zmiany. Powód podkreślił przy tym, że pozwany może czerpać dodatkowy dochód z tytułu wynajmu nieruchomości i ma wystarczające możliwości zarobkowe, aby alimentować dziecko w żądanej wysokości.

Pozwany w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie, argumentując to trafnością rozstrzygnięcia, dokonanego przez Sąd I instancji. W obszernych motywach odpowiedzi na apelację zakwestionował zasadność zarzutów podnoszonych przez powoda. Podkreślił swoją trudną sytuację materialną oraz stosunkowo korzystną i stałą sytuację życiową matki powoda, która ma finanse na zagwarantowanie małoletniemu środków utrzymania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje powoda jest częściowo zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie, a zajęte stanowisko w przekonujący sposób uzasadnił w pisemnych motywach orzeczenia, tym niemniej Sąd Okręgowy nie podziela wniosków co do wysokości alimentów zasądzonych na rzecz powoda. Zdaniem tut. Sądu, analiza zgromadzonego dotychczas materiału dowodowego jednoznacznie wskazuje, że zarówno potrzeby małoletniego powoda, jak też sytuacja materialna pozwanego, uzasadniają zwiększenie wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego.

Zgodnie z art. 133 § 1 kro rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, natomiast określenie wysokości alimentów od zobowiązanego do alimentacji stanowi wypadkową usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 kro). W niniejszej sprawie bezspornym jest istnienie obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletniego powoda, zaś kwestią sporną była wysokość tego świadczenia. Sąd Okręgowy analizując przedstawiony przez matkę małoletniego spis kosztów, jakie zmuszona jest ona ponosić w związku utrzymaniem dziecka, uznał je za częściowo wygórowane. Potrzeby małoletniego kształtują się na przeciętnym poziomie, gdyż nie wymaga on szczególnych nakładów, czy to związanych z bieżącym utrzymaniem, czy też kosztami związanymi z jego leczeniem i objęciem go opieką medyczną. Niewątpliwym stałym kosztem związanym z utrzymaniem małoletniego jest opłata za żłobek, która po jej obniżeniu wynosić będzie około 760 złotych, przy czym dodatkowo zwiększona będzie o koszt wyprawki dla małoletniego. Sąd Okręgowy podzielił w dużej mierze stanowisko Sądu Rejonowego i również uznał, że strona powodowa nie udowodniła, że strony przed rozstaniem żyły na takim poziomie, ażeby alimenty na małoletniego miały w myśl zasady równej stopy życiowej wynosić 2000 zł. Uwzględnienie żądań powoda, jak słusznie uznał Sąd I instancji, w praktyce przerzuciłoby na pozwanego nie tylko niemalże wszystkie koszty związane z utrzymaniem małoletniego, ale również w znacznym zakresie służyło zaspokajaniu potrzeb jego matki.

Odrębną kwestią jest ustosunkowanie się natomiast do możliwości zarobkowych pozwanego jako drugiego czynnika determinującego wysokość zobowiązania alimentacyjnego. Pozwany obecnie pozostaje bez dochodów, zaś w okresie wcześniejszym jego dochody oscylowały na poziomie około 2000 zł miesięcznie. Twierdzeniom matki małoletniego o wysokich dochodach pozwanego, przy uwzględnieniu dowodów zgromadzonych w toku postępowania, trudno dać wiarę. Niewątpliwym jest, że pozwany aktywnie poszukuje zleceń i stara się o odzyskanie źródeł przychodu. Trudno aktualnie określić czy wskazane trudności w działalności prowadzonej przez pozwanego mają jedynie charakter tymczasowy i jak będą kształtowały się dochody pozwanego w przyszłości, tym niemniej analiza akt sprawy zdecydowanie pozwala na przyjęcie, że jest on zaradnym życiowo mężczyzną, posiada znaczne możliwości zarobkowe i nawet przy uwzględnieniu posiadanych obecnie problemów z zarabkowaniem, będzie on w stanie łożyć na utrzymanie dziecka wyższą, aniżeli ustalona zaskarżonym wyrokiem, kwotę alimentów.

Sąd Okręgowy uznał, że adekwatną wysokością alimentów będzie kwota 800 złotych miesięcznie, która przy uwzględnieniu proporcjonalnego zaangażowania finansowego ze strony matki powoda, pozwoli na zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb. Zasądzone alimenty w całości pokryją stosunkowo wysokie koszty żłobka, do którego uczęszcza małoletni powód, przy czym pozostaną one w zasięgu możliwości płatniczych pozwanego.

Reasumując powyższe, Sąd uznał za zasadne dokonać, w oparciu o przepis art. 386 § 1 kpc, zmiany zaskarżonego orzeczenia i podnieść kwotę alimentów do 800 złotych miesięcznie (punkt 1 wyroku).

Konsekwencją takiego rozstrzygnięcia, było zgodnie z treścią art. 385 kpc, oddalenie apelacji w pozostałej części (punkt 2 wyroku).

W punkcie 3 orzeczono na podstawie art. 100 kpc.